

Od Redakcji

Książka, którą oddajemy w ręce Czytelników, stanowi owoc drugiej już z serii międzynarodowych komparatystycznych konferencji naukowych organizowanych przez Katedrę Komparatystyki Literackiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Konferencja, która odbyła się w Krakowie w dniach 17–19 października 2007, stała się okazją do spotkania znawców literatury, sztuki i kultury z kraju i zagranicy; historyków i teoretyków literatury, reprezentantów filologii polskiej, klasycznej, romańskiej, filozofów, teatrologów, historyków sztuki i muzykologów, badaczy krytyki literackiej. Tym razem – po Odyseuszu patronującym zagadnieniom literackiej i kulturowej podróży, przestrzeni, tożsamości i obcości – w centrum zainteresowania badaczy uczestniczących w sesji znalazł się Narcyz i związana z nim problematyka sposobów wyrażania autorskiej podmiotowości.

Relacje autorów i ich dzieł od dawna stanowiły przedmiot zainteresowania badaczy różnych dziedzin sztuki. W jakim stopniu i w jaki sposób autor obecny jest w swoim dziele? Czy stanowi ono przedmiot kreacji, autokreacji, wyalienowany tekst, czy też może nosi ślad człowieka, który je stworzył, lub, przeciwnie, zakamuflowany jego obraz, wymagający rozszyfrowania? Jest wyznaniem, maską czy parawanem, za którym chowa się twórca?

Tom *Oblicza Narcyza: obecność autora w dziele* zawiera artykuły podejmujące z różnych perspektyw badawczych problem artystycznych realizacji mitu Narcyza, od literatury klasycznej po dwudziestowieczną; znaczenia związanych z mitem motywów zwierciadła, echa, odbicia w literaturze i sztuce – w malarstwie i muzyce oraz kwestię autotematyzmu, autobiografii, autoportretu, przekształcania literatury w legendę osobistą. Kluczowym dla większości zaprezentowanych tu tekstów

zagadnieniem okazała się różnorodność i skomplikowany charakter możliwych sposobów ujawniania się bądź ukrywania autora w dziełach dawnych i nowszych oraz przyczyny wyboru takiej czy innej strategii, a także konsekwencje tego faktu dla wymowy dzieła, jego kształtu artystycznego. Sądzimy, że książka *Oblicza Narcyza: obecność autora w dziele* dowodzi, iż zagadnienie związków autorów i ich dzieł, wywiedzione z praktyki badawczej i w niej obecne, jest i będzie w dalszym ciągu zagadnieniem szczególnie ważnym i interesującym.